

Det første Afsnit, der fattes under Forhandling, omfattede Lovforslagets §§ 12—18 inklusive (se Tillæg A. Sp. 27—32) med de dertil stillede Ændringsforslag (se Tillæg B. Nr. 11, Sp. 443—44 jfr. Sammesteds Nr. 29—31, Sp. 149—52).

Ordføreren (Berg): Til dette Afsnit af Forhandlingerne findes der kun eet Forslag, under Nr. 11, som nævnt af den ærede Formand. Det er et Forslag om Forhøielsen af 100 Rd. til Lønning for et Bud i Udenrigsministeriet, hvilket Forslag er tiltraadt af Udvalget. Jeg troer ikke, at det Spørgsmaal, der saaledes er set paa af Udvalget, behøver nogen nærmere Begrundelse. Der vil i Betænkningen under Nr. 29 findes en Bemærkning, hvorved Flertallet forbeholder sig sin Opfattelse af Spørgsmaalet om, at begge Forvarsministerier ledes af een Minister. Man har ikke villet optage noget bestemt Indstillingspunkt angaaende denne Sag, men har kun villet hævde, at i denne Henseende foreligger der Intet, som har forandret Thingets gennem den i sin Tid indgivne Adresse til Hans Majestæt Kongen udtalte Anskuelse om Hensigtsmæssigheden af en saadan Foranstaltning. Naar der i samme Nummer i Betænkningen er udtalt, at man har forlangt Oplysninger hos Konseilpræsidenten om, af hvilke Grunde der kun er forlangt Lønning til 7 af de 8 Ministre, er det ganske naturligt, at Svaret derpaa ikke har foreligget, da Betænkningen blev afgiven, idet Udvalget spurgte omtrent samtidig dermed eller fort iforveien. Nu er Svaret kommet, dateret den 3die Marts og undertegnet af den høitærede Konseilpræsident, og det gaar ud paa, at da Forholdene gjorde Anstættelsen af særlige Ministre for Marine- og Krigsministeriet tilnaadeligt — hvilke Forhold det var, er ikke nærmere oplyst i Skrivelsen — og da der ikke var bevilget paa Finantsloven Lønning til mere end 7 Ministre, opgav den høitærede Konseilpræsident sin Lønning til Fordel for denne Ordning. Det er Indholdet af Svaret. Om selve denne Sag, som nu vil blive gjort til Gjenstand for Udvalgets Overveielse mellem 2den og 3die Behandling, skal jeg ikke udtale mig videre. Ved Overveielser af § 17 har man navnlig fastet sin Opmærksomhed paa adskillige Afstedigelser, der ere foregaaede, uden at de efter Lovens sædvanlige Betingelser vare tilstede. Man har imidlertid troet efter indhentet Oplysning fra Finants- og Krigsministeren, under hvilken sidste Minister navnlig Afstedigelserne have fundet Sted, ikke at burde forpløge denne Sag videre. Som nævnt, er det det eneste Resultat af vore Forhandlinger med Udenrigsministeren, der foreligger i Ændringsforslaget under Nr. 11, idet forøvrigt Udvalgets Forhandlinger med den høitærede Udenrigsminister ere førte mundtlig.

den ærede Ordfører udtalte. I Virkeligheden ere vi vistnok enige; men hans Ord faldt saaledes, at ikke alle de Afstedigelser, hvorom han talte, stemmede med Lovens sædvanlige Betingelser. Derved tænkte den ærede Ordfører utvivlsomt paa Aldersbestemmelserne i Hærvæsen og i den for Søværnet gældende Lov, men ikke paa de almindelige Negler i Pensionsloven. Jeg ønskede blot, at der ikke skulde være nogen som helst Misforstaaelse paa dette Punkt.

Ordføreren: Denne Bemærkning af den ærede Finantsminister er ganske rigtig. Jeg mente kun, at ikke alle de Negler, der antydes i de forskellige Love, ere tilstede for de Vedkommende, der ere afstedigede.

Bajer: Der vil neppe her være Grund til at komme nærmere ind paa Spørgsmaalet som Danmarks Udenrigsrepræsentation; men naar man har en bestemt Overbevisning om, at der paa dette Omraade kunde spares meget betydeligt, uden at Danmarks Repræsentation i mindste Maade vilde lide derved, forekommer det mig dog at være Ens Pligt som Folkerepræsentant at udtale det. Det er min Overbevisning, at man kunde gaa betydeligt lavere paa denne Konto, ja maaske kunde man endog spare en 80,000 Rd., uden at vi derfor paa nogen Maade vilde blive mindre godt repræsenterede i Udlandet. Jeg skal i allerførste Række og Sammentrængthed udtale, hvorledes jeg tror, det vilde være muligt at gaa frem. Saaledes som Samkvæmmet har udvirket sig, idet det nu er let at komme fra det ene Sted til det andet, tror jeg for det Første, at vi kunde hjælpe os med færre Missionschefer; jeg tror, at man f. Ex. kunde slaa Posterne i Paris og London sammen, saaledes at der kun blev en Missionschef for de 2 Poster og maaske een Legationssekretær eller en Generalkonsul paa det ene Sted. Ligeledes kunde man slaa Posterne i Wien og Rom sammen, ja maaske endog Posterne i Berlin og Petersborg. Dernæst anser jeg det for muligt, at man ved Embeds-Redighed kunde ændre Posterne som Missionschefer til Poster som Chargés d'affaires og Generalkonsul i samme Person. Jeg antager, at vi bør vedblive at beholde Posten i Stokholm af Grunde, som jeg strax skal komme til, men at dog ogsaa den i Tiden ved Embeds-Redighed vil kunne besættes med en Chargé d'affaires og Generalkonsul i samme Person. Naar sagen til, at jeg mener, at vi bør beholde denne Post, er den, at jeg paa Grund af det Forhold, der i folkelig og national Henseende finder Sted overfor de to andre nordiske Riger, tror, at det i mange Henseender kunde være heldigt, om vi i Tidens Løb fik en med dem fælles Repræsentation i Udlandet, ikke alene paa saafjerne Steder som Washington, men ogsaa paa Steder som Paris, Berlin og Wien. Der er der-

Finantsministeren: Jeg ønsker blot at gjøre en lille Bemærkning med Hensyn til, hvad